

- 2) Direktīvas 2006/112 1. panta 2. punkta pirmais teikums un 73. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tiem nav pretrunā tāda valsts tiesību norma vai prakse, saskaņā ar kuru, pārvaldot spēju automātus ar laimesta iespējām, šo automātu kases ieņēmumu summa pēc tam, kad ir beidzies konkrēts laikposms, tiek ņemta vērā, nosakot nodokļa bāzi;
- 3) Direktīvas 2006/112 1. panta 2. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tam nav pretrunā valsts tiesiskais regulējums par nesaskaņotu nodevu, saskaņā ar kuru maksājama pievienotās vērtības nodoklis tiek ieskaitīts tieši ar šo pirmo minēto nodevu.

(¹) OV C 389, 15.12.2012.

Tiesas (septītā palāta) 2013. gada 17. oktobra spriedums (Kúria (Ungārija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — OTP Bank Nyilvánosán Működő Részvénytársaság/Hochtief Solution AG

(Lieta C-519/12) (¹)

(Jurisdikcija un nolēmumu atzīšana un izpilde civillietās un komerclietās — Regula (EK) Nr. 44/2001 — Īpaša jurisdikcija — 5. panta 1. punkta a) apakšpunkts — “Lietu, kas attiecas uz līgumiem” jēdziens)

(2013/C 367/34)

Tiesvedības valoda — ungāru

Iesniedzējtiesa

Kúria

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: OTP Bank Nyilvánosán Működő Részvénytársaság

Atbildētāja: Hochtief Solution AG

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Kúria — Padomes 2000. gada 22. decembra Regulas (EK) Nr. 44/2001 par jurisdikciju un spriedumu [nolēmumu] atzīšanu un izpildi civillietās un komerclietās (OV L 12, 1. lpp.) 5. panta 1. punkta a) apakšpunkta interpretācija — Dalībvalsts tiesas piekritība attiecībā uz līgumiem — Kreditora prasība, pamatojoties uz aizdevuma līgumu, pret sabiedrību, kurai pieder tās sabiedrības parādnieces kontrolpakete, kura ir līguma otra puse, piemērojot īpašu valsts tiesisko regulējumu par šīs pirmās sabiedrības atbildību

Rezolutīvā daļa:

- 1) Padomes 2000. gada 22. decembra Regulas (EK) Nr. 44/2001 par jurisdikciju un nolēmumu atzīšanu un izpildi civillietās un komerclietās 5. panta 1. punkta a) apakšpunkta izpratnē par “lietu, kas attiecas uz līgumiem”, nav uzskatāms tāds strīds kā

pamatlietā, kur valsts tiesiskajā regulējumā ir noteikts personas pienākums atbildēt par tās kontrolētās sabiedrības parādsaistībām, ja šī persona nav izpildījusi deklarēšanas pienākumus, kuri rodas pēc kontroles iegūšanas šajā sabiedrībā.

(¹) OV C 46, 16.2.2013.

Tiesas (septītā palāta) 2013. gada 17. oktobra spriedums — Isdin, SA/Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi), Bial-Portela & C^a SA

(Lieta C-597/12 P) (¹)

(Apelācija — Kopienas preču zīme — Iebildumu process — Kopienas vārdiskas preču zīmes “ZEBEXIR” reģistrācijas pieteikums — Agrāka vārdiska preču zīme “ZEBINIX” — Relatīvi atteikuma pamati — Regula (EK) Nr. 207/2009 — 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts — Pienākums norādīt pamatojumu)

(2013/C 367/35)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Isdin, SA (pārstāvji — G. Marín Raigal un P. López Ronda, advokāti)

Pārējie lietas dalībnieki: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (pārstāvis — P. Geroulakos), Bial-Portela & C^a, SA

Priekšmets

Apelācijas sūdzība par Vispārējās tiesas (ceturtā palāta) 2012. gada 9. oktobra spriedumu lietā T-366/11 Bial-Portela & C^a/Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB), ar kuru Vispārējā tiesa atcēla Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (ITSB) Apelāciju pirmās padomes 2011. gada 6. aprīļa lēmumu lietā R 1212/2009-1, ar kuru noraidīta apelācijas sūdzība par Iebildumu nodaļas lēmumu noraidīt iebildumus, kurus cēlis Kopienas vārdiskas preču zīmes “ZEBENIX” attiecībā uz precēm un pakalpojumiem, kas ietilpst 3., 5. un 42. klasē, īpašnieks par vārdiskas preču zīmes “ZEBEXIR” attiecībā uz precēm, kas ietilpst 3. un 5. klasē, reģistrācijas pieteikumu — Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts — Sajaukšanas iespēja

Rezolutīvā daļa:

- 1) atcelt Eiropas Savienības Vispārējās tiesas 2012. gada 9. oktobra spriedumu lietā T-366/11 Bial-Portela/ITSB — Isdin (“ZEBEXIR”);
- 2) nodot lietu atpakaļ Eiropas Savienības Vispārējai tiesai un

3) atlikt lēmuma par tiesāšanās izdevumiem pieņemšanu.

(¹) OV C 86, 23.3.2013

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2013. gada 2. septembrī iesniedza Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Ungārija) — Generali-Providencia Biztosító Zrt./Közbeszerzési Hatóság Közbeszerzési Döntőbizottság

(Lieta C-470/13)

(2013/C 367/36)

Tiesvedības valoda — ungāru

Iesniedzējtiesa

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: Generali-Providencia Biztosító Zrt.

Atbildētāja: Közbeszerzési Hatóság Közbeszerzési Döntőbizottság

Prejudiciālie jautājumi

- 1) vai dalībvalstis var saimnieciskās darbības subjektu izslēgt no dalības publiskā iepirkuma līguma slēgšanas tiesību piešķiršanas procedūrā tādu iemeslu dēļ, kas nav uzskaitīti Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 31. marta Direktīvas 2004/18/EK (¹) par to, kā koordinēt būvdarbu valsts līgumu, piegādes valsts līgumu un pakalpojumu valsts līgumu slēgšanas tiesību piešķiršanas procedūru, 45. pantā, konkrēti — tādu iemeslu dēļ, kas tiek uzskatīti par attaisnotiem, lai aizsargātu sabiedrības intereses, līgumslēdzējas iestādes legītimās intereses, godīgu konkurenci un taisnīgas konkurences nodrošināšanu — un, ja atbilde ir apstiprinoša, vai šāda izslēgšana attiecībā uz saimnieciskās darbības subjektu, kurš ir izdarījis pārkāpumu saistībā ar savu saimniecisko vai profesionālo darbību, kas ir atzīts ar tiesas spriedumu, kuram ir *res iudicata* spēks, pirms ne vairāk kā 5 gadiem, ir saderīga ar minētās direktīvas preambulas otro apsvērumu un LESD 18., 34., 49. un 56. pantu?
- 2) Gadījumā, ja Tiesa uz pirmo jautājumu atbildētu noliedzīgi — vai Direktīvas 2004/18 45. panta 2. punkta pirmā daļa un it īpaši tās c) un d) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka no publiskā iepirkuma līguma slēgšanas tiesību piešķiršanas procedūras ir jāizslēdz jebkurš saimnieciskās darbības

subjekts, attiecībā uz kuru administratīva vai tiesu iestāde procedūrā konkurences jomā, kura ir ierosināta saistībā ar viņa saimniecisko vai profesionālo darbību, ir atzinusi, ka viņš ir izdarījis pārkāpumu, kura dēļ viņam ir piemērotas tiesiskas sekas konkurences jomā?

(¹) Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 31. marta Direktīva 2004/18/EK par to, kā koordinēt būvdarbu valsts līgumu, piegādes valsts līgumu un pakalpojumu valsts līgumu slēgšanas tiesību piešķiršanas procedūru (OV L 134, 114. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2013. gada 16. septembrī iesniedza Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden (Nīderlande) — F. Faber/Autobedrijf Hazet Ochten BV

(Lieta C-497/13)

(2013/C 367/37)

Tiesvedības valoda — holandiešu

Iesniedzējtiesa

Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: F. Faber

Atbildētāja: Autobedrijf Hazet Ochten BV

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai valsts tiesai vai nu uz efektivitātes principa pamata vai uz Direktīvā 1999/44 (¹) paredzētās augsta līmeņa patērētāju tiesību aizsardzības Savienībā pamata, vai uz citu Savienības noteikumu vai normu pamata pēc savas ierosmes ir jāpārbauda, vai līgumā pircējs ir patērētājs Direktīvas 1999/44 1. panta 2. punkta a) apakšpunkta izpratnē?
- 2) Ja atbilde uz pirmo jautājumu ir apstiprinoša, vai tā ir arī tad, ja no tiesvedības materiāliem neizriet fakti (vai ir nepilnīgi vai pretrunīgi fakti), kas ļautu noteikt pircēja statusu?
- 3) Ja atbilde uz pirmo jautājumu ir apstiprinoša, vai tā ir arī apelācijas tiesvedībā, kad pircējs nav iebildis pret pirmās instances tiesas spriedumu, ciktāl šajā spriedumā nav veikta pārbaude (pēc savas ierosmes) un nav pārbaudīts, vai pircējs varētu tikt uzskatīts par patērētāju?